

НАВИНЫ

Прадаём скуры

12 фірм з Польшчы, Літвы, Малдовы, Італіі ўзялі ўдзел у конкурсных тэндрах на продаж скуранога сыравіны, які праводзіў Мінсельгасхарп Беларусі.

Выйгралі тры прадпрыемствы — «Філіка» з Малдовы, «Прэзіда» з Літвы і «Арго» з Польшчы. Згодна з умовамі тэндру, у бліжэйшы час яны закупяць у Беларусі 48 тысяч скур буйной рагатай жывёлы, што складае каля 1.000 тон.

Прадастаўнікі гэтых фірм прапанавалі дастаткова высокую цану за скураную сыравіну — па 1,9 долара за кілаграм. «У нас такой цаны яшчэ ніколі не было», — адзначыла Кукальніцкая. На разліках спецыялістаў Мінсельгасхарпа, продаж скуранога сыравіны дазволіць атрымаць каля 2 мільянаў валютнай выручкі.

Аляксей АРШКА.

Бярозаўская гідрэлектрастанцыя будзе рэканструювана

Рыхтуецца да рэканструкцыі адна з найбуйнейшых беларускіх гідрэлектрастанцый — Бярозаўская.

Згодна з планам, будучы пабудаваны два каткі з пазвыжжым турбінамі па 25 мегават кожная. У выніку магчымасць кожнага блока электрастанцыі павялічыцца на 50 мегават. Дзякуючы гэтаму на 20 працэнтаў знізіцца расход паліва. Зараз разглядаюцца архітэктурны прасек надбудовы.

Плануецца, што да канца года рабочая дакументацыя пройдзе экспертызу, і можна будзе распачаць рэканструкцыю.

Цікавым часам электрастанцыя працуе ў асновах для ачышчэння сляжыўцаў электраэнергіі. Аднак ужо выдзелена лінія, і да канца мая адзін з энэргаблокаў пачне пастаўляць электрычнасць у Польшчу.

Васіль ЯКАЎЛЕЎСКІ.

Курільная трубка Канстанціна Сіманавы

Курільную трубку Канстанціна Сіманавы перадаў у дар Магілёўскаму абласному краязнаўчому музею дзеці славутыя пісьменнікі і журналісты Аляксей і Марыя.

Дагэтуль у магілёўскім музеі з рэчыва Канстанціна Сіманавы захоўвалася толькі трылогія «Жыццё і мёртвыя» з аўтаграфам пісьменніка. Цяпер жа, па-

воле слоў дырэктара музея Віктара Аленкава, экспазіцыю абароны Магілёва ў часы Вялікай Айчыннай вайны, акрамя трубки, папоўняць першыя прыжыццёвыя літаратурныя выданні пісьменніка, падаркі яго артыкулы і часопісы розных гадоў, а таксама зямля з Буйніцкага поля з прахам Канстанціна Сіманавы.

Васіль ЯКАЎЛЕЎСКІ.

Супрацьтанкавыя міны часоў вайны

Цэлы арсенал нямецкіх мін часоў другой сусветнай вайны знайшлі школьнікі ў славутым будынку ў пасёлку Кісялёўцы Бабруйскага раёна.

Будуныныя работы вяліся на пляцоўцы анкадэспандэра. Пасля таго як экспартны выкапак каталёна, мясцовае дзяцтва знайшла ў ім

дзіўны прадмет. Тут жа былі выкаваны спецыяльныя прамавыя абароны, рэпавіны і сапёры. У выніку ў зямлі было знайдзена 48 супрацьтанкавых мін, якія знаходзіліся тут з часоў другой сусветнай вайны.

Канстанцін УВАРАЎ.

«Абсалютна празрыстыя» экзамены

«І сёння праце дзядзькаў экзамены ў ВНУ будзе абсалютна празрыстыя», — заявіў у інтэрв'ю з аўдыёмагнітамі № 1 старшыня Камітэта дзяржаўнага кантролю Беларусі і адначасова старшыня дзяржаўнай камісіі па кантролі за ўступнымі экзаменамі Аляксандр Токі.

Ён падтрымаў выказаную на сустрэчы ідэю праводзіць

вусныя экзамены, выкарыстоўваючы аўдыё- або відэазапісы. Гэта, як лічыць Аляксандр Токі, дазволіць павялічыць аб'ём і якасць працы экзаменатарам і аб'ектам іх у выніку ў выніку было знайдзена 48 супрацьтанкавых мін, якія знаходзіліся тут з часоў другой сусветнай вайны.

Валодзішча КАЗЛОВІЧ.

У следчых ізалятарах каля 9,5 тысячы чалавек

У следчых ізалятарах Беларусі ўтрымліваюцца каля 9,5 тысяч чалавек, і яны перапоўнены ў сярэднім на 25 працэнтаў. Пры гэтым на асобных участках крымы перапышчаныя звышнормальнае колькасць з'яўляюцца ад 15 да 80 працэнтаў.

У параўнанні з мінулымі гадамі дасягнулі, аднак, значны прагрэс у зніжэнні звышнормальнай напружанасці на ізалятары: колькасць прамадзін, якія ўтрымліваюцца там звышнормальна, зніжаны на 3 тысячы.

Гэтыя лічбы прыўзвясіў намеснік начальніка Камітэта па выкараненні пакаранняў пры МУС Беларусі Вячаслаў Шабаў у сваім выступленні на навукова-практычным семінары «Міжнародныя стандарты абыходжання з арышчантамі» ў Мінску, які праводзіўся ў Мінску Беларускай асацыяцыяй жанчын-юрysts.

Дадатковую напружанасць на следчых ізалятары стварае таксама ўтрыманне там грамадзян, для якіх арышт абраны судом у якасці меры пакарання. Работнікам ізалятараў даводзіцца паралельна займацца не ўласнай ім функцыяй выкаранення пакарання. На сёння такіх зняволеных у ізалятарах 838. Выразіў гэтую праблему ўтрымання гэтых катэгорыяў асоб, паводзіў слоў Шабаў, маючы ў будучыню арышчантаў дамоў у кожнай з абласцей краіны. Асабліва таксама пільнае асабістае ізалятары для ўтрымання жанчын і непаўналетніх (сёння гэтыя катэгорыі складаюць адпаведна 622 і 630 чалавек), паколькі ў адным памажычкі з асабістымі асабістымі неамажычкі ма выкаранення асабістымі патрабаванні да іх зняволеных.

Святлана НЯСТРАХАВА.

ЕЁ ЕЁ ОДНО УНИЖЕНИЕ МЕДИКОВ

В больницах обыскивают врачей, медсестер, заведующих отделений...

...К восьми утра и четверем дня (время смены дежурств) в госпиталь подъезжает милиционная машина. Сотрудники милиции, одетые по гражданке, начинают вычислять нужных им людей, сотрудников госпиталей. «Откройте сумочку! Откройте пакет!» — суиут в нос удостоверение и начинают обыск. Обыскивают всех подряд, невзирая на должности: медсестер, врачей, заведующих отделений... «Одну медсестру в возрасте заставили однажды паить растительное. Даже в торжестве женщин обыскивают женщины, а у нас... Если бы со мной так поступили, я бы, наверное, со стыда умерла!» — пожаловалась мне девушка, медсестра госпиталя ветеранов и инвалидов Великой Отечественной войны (поселок Лесное Минского района).

Главврач госпиталя подтвердил: «Обыскивают!» И добавил, что это инициатива самих охранников. То есть сотрудников больницы обыскивают не обязательно, а милиция из отдела охраны Минского района. А заместителем главврача рассказала историю, случившуюся с ней. Как-то она заболела, лежала в госпитале на излечении, а потом после выписки возмущалась домой. В лесу ее догнал молодой человек, суиут в нос удостоверение и потребовал, чтобы она открыла пакет. Доктор возмущалась, сказала, что он не имеет права ее обыскивать, что в пакете ее личные вещи. Тогда он пригрозил, что ответит в райотдел для установления личности.

Выслушав эти дивные истории, возмущенная медиком госпиталь, я решила позвонить в 9-ю клиникускую больницу. В надежде, что в столице такого без-

образия быть не может. Да и клиника, знаю, огромная, штат сотрудников — тоже.

В приемной главврача, сообщив, о чем идет речь, отреагировали моментально: «Обыскивают! Ловят на территории на автобусной остановке. Говорят: «Откройте пакет, откройте сумочку, кошелек». Теперь хоть в кошелек сами не лезай, а раньше и такое было! Надоели!».

Заместитель главврача по АХЧ тоже отреагировал бурно: «Эти нацисты! Все стонут! Мы заключили с ними договор на охрану объекта, а не для того, чтобы гонимся за нашими сотрудниками!» — возмущалась мой собеседник. И пояснил, что на самом-то деле они просили организовать в приемном покое милицкий пост для охраны сотрудников. «Скорая» привозит разных людей: и пьяных, и буйных. Был случай, избил врача. Вот тогда и потребовали милицкую охрану. А то, что они здесь вытаскивают со своими рейдами... Они, считают, не имеют права этого делать. Больница — не режимный объект с пропускной системой. В Больнице скорой помощи, что в Курасовиче, подтвердили факт милицкой охраны, но отрицали проведение обысков. «Они не имеют права обыскивать медперсонал!» — без тени сомнения заявила заведующая приемным отделением.

Сотрудники же отдела охраны Минского района, Московского района Минска категорически против всех обвинений в своей адрес. Прежде всего, требовали-настойчиво просили не называть это обысками. Потому что на самом деле они проводят допросы. А что касается прав, то они у милиции есть. Ссыла-

лись на Закон о милиции и отдельные его статьи, обижались на недовольных. Рассказали, что государству благодаря их рейдам возвращено продуктов на очень приличную сумму. Отрицали факт обыска, пардон, досмотра медиков. Уверили, что в их поле зрения находятся исключительно работники пищеблоков. И ссылались на согласованность своих действий с главврачами.

Что касается воровства в больницах, то, как сказали в областном отделе охраны, больницы занимают третье место в этом списке. На втором — аграрии. Недовольны продуктами, воруют... Их ловят, судят, наказывают. А они ссылаются на тяжелое материальное положение и все равно воруют.

А вот о согласованности с главврачами... Главврач госпиталя лишь вздохнул по этому поводу: «Никто с нами ничего не согласовывал».

Главврач 9-й клиники тоже отрицает подобного рода согласование. Он подтвердил, что сотрудники клиники обыскивают: медсестер, врачей, заведующих отделениями... «Говорят, что имеют право. Может и имеют. Но это, скажем так, несогласно».

Вышестоящее начальство из охранных служб особого беспокойства в связи с этим не вызвало. Однако посоветовало писать жалобы. И тогда в каждом отдельном случае будет проведено служебное расследование. Этот совет я передала главврачам обеих больниц. Реакция была сдержанной. Главврач 9-й клиники ответил примерно так: «Писать жалобы? Нам и так столько писать приходится...».

Вера МАТУСЕВИЧ.

Последний звонок

В средних школах, колледжах, лицеях страны прошли торжественные линейки, посвященные окончанию учебного года. На снимке: последний звонок в минской СШ №181.

Фото Александра ДИЛЕВИЧА, БелТА.

“НАС ВСЕ ЧАЩЕ ОБМАНЫВАЮТ”

Художник Владимир ЧУТЛАНОВ, г. Брест.

зачастую и за счет средств учащихся и за счет средств учителей. Принимаемые правительством меры по повышению уровня

оплаты труда работников неэффективны, нас все чаще обманывают. Руководство страны неоднократно давало обещания улучшить финансовое положение отрасли и работников. Много было обещано на I съезде учителей в октябре 1997 г. Это обещание вышепремьером В. Янукевичем на III съезде профсоюза работников образования и науки в апреле 2000 года. Педагогам то и дело напоминают обещание главы государства об установлении до августа 2001 г. зарплаты работникам бюджетных отраслей, эквивалентной 100 долларам, которое уже отозвучивало на конец 2001 года. По непонятным причинам на конец ноября 2001 г. перенесен II съезд учителей вместо октября 2000 года.

Повышение заработной платы с 1 марта 2001 г. в объявленных обещаниях сулило 50% молодым специалистам и 25-27% остальным работникам. На деле повышение зарплаты молодых работников составило 27-35% или 9,6-16,5 тысяч рублей, а специалистам с высшей категорией и стажем работы свыше 15 лет получили прибавку на 2-10%, так как была снята надбавка за квалификационные категории. После многочисленных протестов профсоюзных комитетов 16 мая было объявлено, что надбавки восстановлены с 1 мая (за март-апрель их у нас украли), но документы на оплату труда придут в РОО, как всегда, спустя месяц-другой. А людям-то жить необходимо сейчас, цены растут

ежедневно. Уважаемые руководители страны! Учтите, что от нас решений, способных остановить падение жизненного уровня работников образования, вернуть престиж педагогическому труду.

Напоминаем требования отраслевого профсоюза:

— обеспечить в 2001 г. доведение средней зарплаты работников образования до среднего уровня в промышленности;

— установить минимальную зарплату по I-му тарифному разряду не ниже бюджета прожиточного минимума;

— закрепить в новой редакции Закона «Об образовании» гарантированные уровни финансирования отрасли «Образование» и заработной платы педагогических работников;

— восстановить льготы по коммунальным услугам педагогам сельской местности;

— решить вопрос льготного кредитования строительства жилья педагогическим работникам.

Профсоюзный актив Гродненской области требует, чтобы все вышеизложенное было учтено и реализовано в концепции развития страны на предстоящие 5 лет.

По поручению профсоюзного актива области Д.К.МАКЕЙ, Е.А.ВЕНЧКОВИЧ, Ф.А.КОСКО, Л.Р.СЕВКО.

ІЛЖЫВЫЯ ПАДРУЧНИКІ

Гісторыя настайнічае. А мы вучымся?

Historia est magistra vitae («гісторыя — настаўніца жыцця»). Так казалі старажытныя рымляне. Так кххххх і сучасныя гісторыкі. І гэта, бадай, адзінае, што аднае сучасную гісторыяграфію. Не здзіўляемся. Усе вы, пэўна, памятаеце (хоць бы і ў агульных рысах) свае школьныя падручнікі па гісторыі СССР. Тады ўсё было проста: усеагульная дзяржаўная ізаляцыя «на азначэнні» прадугледжвала звышнормальнае ўдзяленне ў поспях на гісторычным падзеі. У галовах вучняў стваралася ўяўленне (ці нават выказвалася — дзякую Богу, не прама), што прычэпленыя людзі яшчэ ў Старажытны Егіпец толькі аб камунізме і маршлі.

Зараз усё не так. Афшыйна ніякай дзяржаўнай ізаляцыі ў Беларусі няма. Але ў падручніках па гісторыі Беларусі, што друкуюцца ў апошні час, назіраецца цікавая тэндэнцыя: чым наваей падручнік, тым больш у ім выказваюцца, якіх наваей у існаванні, а прычэпленыя адсутнасці дзяржаўнай ізаляцыі. Усё менш і менш становіцца імёнаў і фактаў у параграфі, прысвечаных спрэчным ці наогул нявысветленым момантам нашай гісторыі. А замест іх — усё больш рэзкіх, а часам і беспадстаўных высноў.

Возьмем у рукі новы падручнік для 11-га класа «Гісторыя Беларусі. Канец XVIII — 1999 г. пад рэдакцыяй прафесара Я.К.Новіка, Мінск, «Народная асвета», 2000) — як самы «дарослы». Да таго ж і размова тут ідзе аб наваейшым часе — гэты гісторычны перыяд павялічвае найбольш спрэчак паміж гісторыкамі і філосафамі. Для гэтай кнігі неаб'ектыўнасць у паданні фактаў — тыповая з'ява. Прычым гэты тыпавы амант усеі тэм, раздзеленай тут. Часам тое, што паддаецца ў адным параграфі, адмаўляецца ў другім. Не верыце? Калі скажам.

Тэма 2, параграф 1, стар. 27 (аб рэформах П.Д.Кісялёва 1830-х гг.). «Адмова ад фальварка-прыгоннай сістэмы і перавод дзяржаўных сялян на аброк з'явіліся галоўнымі вынікмі рэформы, якія вызначылі б буржуазна-прагрэсывны характар». І далей аб прамым статусе дзяржаўных сялян: «За ім прызнавалася грамадзянская свабода». Запавядае б, усё добра. Правалі рэформу, далі асабістую свабоду дзяржаўным сялянам — прагрэс! Але пачатку далей. Старонка 48 (аб рэформах П.А.Сталыпіна): «Спраба разбурыць абшчыну і высіліць сялян на хутары, знішчыць традыцыйны ўклад жыцця і калектывісцкую традыцыю ўсходнеславянскай вёскі поспеху не мелі». Далей сцвярджаюцца, што хутарызаваная заўсёды выклікала супрацьстаянне боку сялян. Цікава, спраба разбурыць феадальную перахрыст паводле Кісялёва — гэта прагрэсывна, а такая ж справа пачатку XX стагоддзя, толькі больш дзейная (па так званай «амерыканскай» ці фермерскай мадэлі), знішчае старадаўні ўклад, нашу «родную» абшчыну з крутай паўкарай (як жа мы без яе?). Да таго ж некалькімі радкамі вышэй, па 47-й старонцы ёсць словы: «Сяляне-беднякі (іх было 60% ад агульнай колькасці сялян) — У.Г.) ахвотна выходзілі з абшчыны, прадавалі свой надзел, і многія з іх уключаліся ў перасяленчы рух».

Але, на жаль, гэта толькі «кветкачкі». Рыхтуецца да «ма-

нейшага». На 11-й старонцы таго ж «падручніка» чытаем: «У канцы XVIII ст. беларускія магнаты і шляхта ў большасці свай былі каталікамі ці уніятамі і арыентаваліся на польскія нацыянальна-культурныя традыцыі. У той жа час большасць беларуская сялянства прытрымлівалася праваслаўя». А далей і ёсць дэталізаваны ўраўнаважаны разлік: «...і, нягледзячы на колькасцю перавышэння ўніцкіх прыходаў над праваслаўнымі, праваслаўныя каталіцкіх у асяродкі беларускіх сялян-уніятаў быў яшчэ далёка не завершаны».

Аб якой такой замене праваслаўя каталіцтвам, да яшчэ сярэд уніятаў, ідзе гаворка? І яшчэ: сяляне складалі абсолютную большасць тагачаснага насельніцтва Беларусі. Як можа быць, што уніятаў (а гэта толькі частка шляхты — гл. вышэй), якія ці не менш за ўсё маюць больш прыходаў, чым самас «масавая», на думку «праўдзівых» падручніка, праваслаўе?

Скончыў вытрымкі з аналізаванага падручніка (В.М.Біч. «Гісторыя Беларусі. 8 клас. Канец XVIII ст. — 1917 г.», пад рэдакцыяй акадэміка Я.М.Бабары, Мінск, «Народная асвета», 1998). Старонка 8: «Калі 80% ад усіх мясцовых (беларускіх) — У.Г.) хрысціян складалі вернікі уніятскай царквы. Да яе належала пераважная большасць сялян, а таксама частка мяшчан і дробнай шляхты. Практычна ўсе мясцовыя памешчыкі былі каталікамі». Разумеюцца, што ў любым выпадку адзін з гэтых двух падручнікаў падзе заведана лжывую інфармацыю.

Пэўна, няма патрэбы ўгадваць тое, што «векшчэпная» гісторыячыя праша для вучняў 11 класа гаворыць пра калектывісцкую сельскую гаспадарку ў 1930-я, пра сталінскія рэпрэсіі

1930—1950-х. І тым больш пра пазней канца XX стагоддзя на Беларусь. Але я ўсё ж угадваю некалькіх «нумары». Як гатовы?

Старонка 122: «У літаратуры ёсць сцвярджэнне аб тым, што калектывізацыя і раскулачванне — гэта фізічнае знішчэнне (гэнацыд) рускага сялянства, яго стаяць разбураць ўклад (што ў рэшце рэшт яны лічылі старажытным укладам)» — У.Г.). Якім жа падручнікам культуры. На самай справе безаказнае і фізічнае знішчэнне часткі зможных сялян не з'яўляецца афіцыйнай партыйна-дзяржаўнай палітыкай.

Аднак гэта стала часам магчымым з-за нізкага ўзроўню агульнай і палітычнай культуры, усеагульнага ўкладу (што ў рэшце рэшт яны лічылі старажытным укладам)» — У.Г.). Якім жа падручнікам культуры. На самай справе безаказнае і фізічнае знішчэнне часткі зможных сялян не з'яўляецца афіцыйнай партыйна-дзяржаўнай палітыкай.

Аднак гэта стала часам магчымым з-за нізкага ўзроўню агульнай і палітычнай культуры, усеагульнага ўкладу (што ў рэшце рэшт яны лічылі старажытным укладам)» — У.Г.). Якім жа падручнікам культуры. На самай справе безаказнае і фізічнае знішчэнне часткі зможных сялян не з'яўляецца афіцыйнай партыйна-дзяржаўнай палітыкай.

Аднак гэта стала часам магчымым з-за нізкага ўзроўню агульнай і палітычнай культуры, усеагульнага ўкладу (што ў рэшце рэшт яны лічылі старажытным укладам)» — У.Г.). Якім жа падручнікам культуры. На самай справе безаказнае і фізічнае знішчэнне часткі зможных сялян не з'яўляецца афіцыйнай партыйна-дзяржаўнай палітыкай.

Аднак гэта стала часам магчымым з-за нізкага ўзроўню агульнай і палітычнай культуры, усеагульнага ўкладу (што ў рэшце рэшт яны лічылі старажытным укладам)» — У.Г.). Якім жа падручнікам культуры. На самай справе безаказнае і фізічнае знішчэнне часткі зможных сялян не з'яўляецца афіцыйнай партыйна-дзяржаўнай палітыкай.

Аднак гэта стала часам магчымым з-за нізкага ўзроўню агульнай і палітычнай культуры, усеагульнага ўкладу (што ў рэшце рэшт яны лічылі старажытным укладам)» — У.Г.). Якім жа падручнікам культуры. На самай справе безаказнае і фізічнае знішчэнне часткі зможных сялян не з'яўляецца афіцыйнай партыйна-дзяржаўнай палітыкай.

Аднак гэта стала часам магчымым з-за нізкага ўзроўню агульнай і палітычнай культуры, усеагульнага ўкладу (што ў рэшце рэшт яны лічылі старажытным укладам)» — У.Г.). Якім жа падручнікам культуры. На самай справе безаказнае і фізічнае знішчэнне часткі зможных сялян не з'яўляецца афіцыйнай партыйна-дзяржаўнай палітыкай.

Газовый “интерес” диктует свое

Польша согласилась на новый газопровод из России в обход Украины

Семен БУКЧИН

Как и в свое время Чернобыля, Касьянова привели в Польшу главным образом газопровод, который, к сожалению, в Польше в последнее время уделяется громадное общественное внимание. Польские власти вращаются главным образом вокруг новой нитки газопровода Ямал-Западная Европа. Предложенный Газпром вариант предусматривает се строительство в обход Украины, через которую сегодня проходит главная газовая трасса из России на Запад. Российская аргументация в данном случае имеет двойной характер. Официальная и широко употребляемая: Украина отнюдь не поддерживает газовой «дискриминации», поскольку через нее транспортируется львиная доля российского газа. И несколько тенева: Украина не платит долгов за газ и к тому же ворует его.

Еще осенью прошлого года польские политики твердили, что не пойдут ни на какие соглашения за счет своего «стратегического партнера» Украины. Об этом говорил в Киеве в декабре того же года министр иностранных дел Александр Касьяновский. Но уже в январе Евросоюз дал ясно понять полякам, что, помимо украинского, есть более широкое интерес европейской энергетической безопасности и Польше здесь принадлежит один из решающих голосов. Российский проект поддержала Германия, что в особенности было немаловажно для поляков. Тогда же Рем Выхрев обратился со специальными посланиями к польскому премьеру Ежи Бузеку и президенту Александру Квасьневскому. Появились сообщения о том, что в случае отказа поляков новая труба пройдет по дну Балтийского моря, и тогда Польша вообще ничего не заработает на транзите. В общем, дело шло к обоюдному согласию, и заявления «в защиту» якобы обиженой Украины как-то утихли, хотя часть злых публицистов и сегодня говорит о «капитуляции» Польши перед давлением со стороны Брюсселя и о «предательстве» одного из «гарантов польской независимости». Геополитические интересы Польши, по их мнению, принесены в жертву ради коммерческих соображений и выгод.

Приезд Касьянова подтвердил, что дело, в принципе, решено и в ближайшие время ответственные документы будут подписаны на правительственном уровне. Трасса нового газопровода пройдет от Бреста через Гродно до Вильнюса Каунаса в Словении (а оттуда в Венгрию, Хорватию и Италию), то есть в обход польской восточной границы, минуя украинскую территорию. Кстати, сама Украина сегодня уже не протестует. Вместе с тем еще остаются спорные проблемы между Польшей и Россией, касающиеся непосредственно эксплуатации уже действующего газопровода Ямал-Западная Европа, участия в ней ряда польских фирм, связанных с Газпромом. Но они, подчеркнем Касьянов, не должны влиять на решения о строительстве газопровода в Словакию.

На переговорах был затронут и вопрос о визах, которые вводит Польша согласно требованиям Евросоюза. Польский

Варшава.

